

27 malčkov, 7 fantkov in 20 deklic. Božja dekla smrt jih je pokosila 22. Iz tega vidimo dosti slab napredek, je pač kriza, ki zmira trob v rog pomanjkanja. Letošnji predpust je pri nas žalosten, ker ženini in neveste sedijo za pečjo, ter prepevajo ono znano: »Prišla bode pepelnica, ostala bom samica.« No, pa naj bo! — Društveno življenje je precej živahno, saj je pri nas toliko društev, da si jih ne upamo posamezno naštevati. Nekatera so taka, druga drugačna, nekatera slaba. Rad bi naredil konec, a ne morem, ker še imam eno posebno točko, na katero ne smem pozabiti. Precejšnjo vlogo igra bratovščina jeruzalemskega osla, ki ima dokaj članov. Imamo jako veliko cerkev, v kateri imajo prostora tudi najbolj »boga-boječni«. — Stari možakarji imajo tudi svoje pomenke. Sosed pravi sosedu: »Ti, čuješ! bral sem v »Slovenskem Gospodarju«, da bomo šli voliti. Ali res? Čudni časi! Najbolj boš napravlil, če si naročiš »Slovenskega gospodarja«. Vsak teden ga boš dobil, stane pa samo 32 din za celo leto; iz njega boš zvedel vse novce, tudi o volitvah in kako moraš voliti. Sedaj pa le hitro h gospodu župniku po položnico, on ji h gotovo ima v zalogi! Ali pa h g. organistu, tam jo tudi dobiš! Tako si pa kar hitro naroči, pa tudi mnogo drugih pripelji s seboj. Tako naprej! Po dobrem čitvu pošlane človek korenjak!

Sv. Janž na Dravskem polju. Tukaj se je poročila pridna mladenka in dobra Marijina družbenica Amalija Germ, po domače Lešnikova iz Loke. Izbrala si je vrlega ženina, Oskarja Koren, posestnika v Radvanju in ključavničarja pri železnici. Kot članici Marijine družbe so nevesti zapeli v cerkvi pristrčno slovo. Novoporočencema želimo sreče in božji blagoslov!

Podova pri Račah. Od nas malokdaj prodre kak glas v širni svet. Sporočiti pa moramo, da na prosvetnem polju živahno delujemo pod vodstvom gospe učiteljice Lešnikove. Nabavila je šolski oder in kulise, kjer se izobrazuje odrasla kmečka mladina. Imeli smo že več lepo uspelih iger kakor: »Pri kapelici«, »Veseli dan, ali Matiček se ženi«, »Razvalina življenja« in druge. V nedeljo dne 17. t. m. pa so igrali naši fantje in dekleta »Stari greh«. Čisti dobiček so namenili v prid gasilnemu društvu v Podovi. — Smrt je tudi nas obiskala, posegla je najprej v zakonske vrste. V

nedeljo dne 10. februarja smo spremili k večnemu počitku na farno pokopališče v Slivnici 71letnega Janeza Fingušt, posestnika v Podovi. Zapušča ženo, dva sina, kojih eden je v Ameriki, in eno hčer. Teden dni pozneje pa je smrt ugrabila petim hčerkam in možu skrbno mamico Nežo Čelofiga, posestnico v Brezolah. Bodi obema lahka domača zemljica, žalujočim naše iskreno sožalje!

Brezole pri Račah. Kruta smrt nam je ugrabila skrbno, marljivo in pobožno gospodinjico in mamico Nežo Čelofiga v Brezolah, roj. Peček, v 53. letu starosti. Svojo bolezen jetiko je Bogu vdano več mesecev potrpežljivo prenašala, dokler je dne 16. februarja mirno v Gospodu zaspala. Rajna je rada pristopala k mizi Gospodovi, dokler je mogla, in zato je njej tudi pred zadnjo uro bil Gospod milostljiv. Čitala je rada nabožne knjige, zlasti tudi »Slov. gospodarja«. Njen zakon je Bog blagoslovil s petimi hčerkami. Kinčala je tudi rada kapelice in božje podobe. Draga žena in dobra mamica, izprosi nam veselega svidenja nad zvezdami!

Šmartno na Pohorju. Za smučarje je bilo letošnje tukaj zelo ugodno. Glavno smučanje je bilo dne 10. februarja; udeležba je bila ogromna od blizu in daleč. Sedaj smo se pa rešili hude zime in snega, nastopili so res topli dnevi, je torej zaenkrat s smučanjem konec. — V zakonski stan je stopila gđ. Ivana Pečovnik, cerkvena pevka v Šmartnem, ter poročila Koršec Jerneja iz Zgornjega Prebukovja, oba iz ugledne hiše. — Za pošlovodja pomožne pošte Sv. Martin na Pohorju je bil zopet nastavljen že dolgoletni vodja iste, g. Vorša Leopold. — Lastno trgovino z mešanim blagom v Šmartnem je odprl ter dobro založil v prostorih poprejšnje dolgoletne trgovine g. Leopold. Vorša gospod Ivan Bukovnik, brat gospe Rastigerjeve iz Slovenske Bistrice. — »Slovenskega gospodarja« prav radi čitamo; naročnikov imamo lepo število, prihajajo še pa vedno novi, za kar gre zasluga odličnim možem. Tako le naprej! — Radi krize imamo jako malo porok.

Dornova pri Ptuj. Predpust je čas, ko mislijo mnogi na ženitev in gostijo. Mnogi samo mislijo, nekateri pa si to stvar v resnici privoščijo, kar v današnji krizi prav za prav ni nobena šala. Zato imamo dosedaj pri nas šele štiri pare. Vrl fant iz poštene kmečke hiše

Golob Franc si je izbral dobro in pošteno kmečko dekle Marjeto Čuš, katere se bo sedaj preselila na njegov dom. Posestniški sin Meško Ivan, po poklicu kovač, je tudi rekel odločno: hočem, ter šel na lep posestniški dom neveste Jerice Belšak. Iz naše vasi sta šli dve deklet. Vsem tem parom želimo obilnega blagoslova iz nebes in vse najboljše v novem zakonskem stanu!

Štrigova pri Ljutomeru. V nedeljo dne 17. februarja se je obhajal po vsem Slovenskem in Hrvaškem, oziroma po vsem katoliškem svetu, papežev dan. 13 let je prešlo dne 12. t. m., od kar je bil kronan modri vladar katoliške vere in Cerkve. Za to slovesnost so se pripravljale vse katoliške organizacije. Tudi v Štrigovi nismo spali. Prav požrtvovalno smo delali, da bi se izkazali na odru. In na ta dan smo vsi prejeli pri prvi sveti daritvi Jezusa. Po sv. maši smo vprizorili za starejšo igro z imenom »Živel papež« v Katoliškem domu v Štrigovi. Slava Bogu, ključemo sedaj, ker z njegovo voljo in po njegovi pomoči smo igro dokončali brez napak. Pred igro je zaspiral križarski tamburaški zbor cerkveno himno: »Povsod Boga«. Po igri je bilo zopet par cerkvenih in narodnih pesmi. Gledalci so bili po igri dobre volje. Zahvala gre g. župniku Juraj Horvatoviču, društvenemu voditelju. Za pustne dneve bomo priredili zopet eno igro. To bo nekaj za smeh, zato ne zamudite prilike vsi, ki spadate k Štrigovi!

Gotovlje. Pri nas se je vršil dne 22. februarja pogreb domačega gospoda župnika M. Agreža, ki nas je zapustil za vedno po niti dveletnem pastirovanju. Pogreba, katerega je vodil g. celjski opat P. Jurak, se je udeležilo 36 duhovnih sotovarišev, učiteljsko s šolsko mladino in domači farani. Zalostinke je odpelo gotoveljsko pevsko društvo. Rajni gospod je župnikoval dolgo vrsto let na težavni Mariji Reki in se je preselil pred dvema letoma v prijazne Gotovlje, da bi se na bolj stara leta nekoliko odpočil od težav in križev hribovskega pastirovanja. Ni bil deležen zaželenega oddiha, ker je začel v nižavi kmalu bolehati na tuberkulozi, ki mu je pretrgala n't življenja. Gotoveljčani se bomo spominjali blagopokojnega gospoda župnika v molitvah, da se mu nekoliko oddolžimo za duševne dobrote, katere nam je delil v obilni meri kot župnik.

Ko je začela grmeti proti čikanju s prižnic celo duhovščina, so bili tobakarji še na boljšem.

Baš na čikanju je podra vzgled, kako se ne da s silo in z javnim besednim bičanjem zatreti ter iztrebiti nobena nečedna ter zdravju škodljiva razvada.

Slednjič in primeroma v kratkem času je prišlo tako daleč, da so tudi duhovniki začeli pušiti in predvsem pa njuhati. Njuhanje je bila v dobi procvita tobakarjev najbolj imenitna izmed treh tobačnih razvad. Minula so desetletja, predno je potolklo pušenje njuhanje in si priborilo v taboru tobaku udanih prvo mesto.

Iz ravnokar v spomin poklicanega lahko uvidi vsakdo, da je tobakar svojo robo lahko prodal. Odjemalcev je bilo dovolj in so bili opredeljeni v tri vrste.

Brihtni Vinko Lapuh je pokazal tobakarjem nova pota razprodaje tobaka. Krošnjarijenje s prepovedano tobačno robo je bilo prepočasno in preveč tvegano. Lotiti se je bilo treba trgovanja s tobakom ob takih prilikah, ko so bili ljudje zbrani v množicah in je tedaj tudi oko postave manj bedече.

Najugodnejše prilike za preslepitev financarjev so bili sejmi in božja pota. Iz tobakarjev so se ustvarile skupine mešetarjev, ki so mahnile zdaj na ta pa zopet na drugi večji sejm. Za glasne živinske barantače se ni zmenil nikdo in najmanj finančna oblast. Na sejmih so se zalagali kmetje na prav nedolžen način s vsakojakim duhanom.

Ko se je enkrat obneslo razpečavanje švercanega tobaka iz zalog na posameznike na živinskih sejmih, je bil za tobakarje samo še en korak do romarskih shodov po naših slovitihih božjih potih.

Tobakarji so si nabavili nekaj molitvenikov, podobnic, rožnih vencev, svetinjc in razne druge poceni drobnarije. Kramarsko blago je bilo postranskega in občinstvo vabečega po-nena, glavno je bil tobak. Tobakarski kramar je kšeftaril na dvojen način. Ljudje so koj znali, kateri kramarji so tobakarji in kedaj mu bo vrnil poleg božjepotnega spominka še pakelc tobaka.

(Dalje sledi.)

= ½ kg). To kamenje je ubilo ne samo ptice, ovce ter ribe, ampak tudi enega človeka.

Največji fotografski aparat

so dogotovili pred nedavnim v Ameriki. Velik je kakor hiša in so delali na njem ravno tako dolgo, kot bi gradili stanovanjsko hišo. Aparat je dolg 22 m in tehta 14 ton. Rabili ga bodo za izdelavo pomorskih kart in zvezdne posnetke.

Cerkev sv. Pavla v Londonu

so prečistili temeljito. Za čiščenje je rabilo 8 mož 2 in pol leta in so porabili cele vozove mila ter sode.

Kupujte pri naših inserentih!